

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

OM ANALYSEMETODEN FOR STATSSTØTTE I FORBINDELSE MED STRANDEDE OMKOSTNINGER

1. INDLEDNING

Principperne for liberaliseringen af det europæiske elektricitetsmarked blev fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet¹. Kommissionen tillægger udbygningen af det indre marked for elektricitet stor betydning, fordi det vil være et vigtigt skridt i retning af at virkeliggøre det indre marked for energi.

Den gradvise overgang fra en situation, hvor konkurrencen i stor udstrækning var begrænset, til virkelig konkurrence på europæisk plan bør ske på forsvarlige økonomiske vilkår under hensyntagen til elektricitetssektorens særlige forhold. Dette hensyn afspejles allerede i vid udstrækning i selve direktivet.

For at klare visse meget specifikke situationer åbner direktivets artikel 24 mulighed for, at medlemsstaterne kan udskyde gennemførelsen af nogle bestemmelser i en overgangsperiode. Nogle medlemsstater ønsker samtidig at indføre statsstøttemekanismer for på gunstige vilkår at give deres elselskaber mulighed for at tilpasse sig til den nye konkurrencesituation. Sådanne støttemekanismer falder ikke ind under anvendelsesområdet for undtagelserne i artikel 24.

Formålet med denne meddelelse er at præcisere, hvordan Kommissionen i lyset af direktiv 96/92/EF vil anvende traktatens regler for så vidt angår sådanne former for statsstøtte.

Meddelelsen ændrer ikke de regler på statsstøtteområdet, der følger af EKSF-traktaten, Euratom-traktaten og Kommissionens rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser. Kommissionen vil fortsat godkende regionalstøtte og miljøstøtte i overensstemmelse med de gældende retningslinjer og rammebestemmelser. På samme måde vil de støtteforanstaltninger, der ikke kan godkendes efter traktatens artikel 87, eventuelt kunne analyseres i lyset af artikel 86, stk. 2.

2. OVERGANGSFORANSTALTNINGER OG STATSSTØTTE

Med undtagelse af Belgien, Grækenland og Irland skulle medlemsstaterne gennemføre direktiv 96/92/EF i deres nationale lovgivning senest den 19. februar 1999. I Belgien og Irland skulle det ske senest den 19. februar 2000 og i Grækenland senest den 19. februar 2001.

Artikel 24 i direktivet fastsætter, at Kommissionen kan godkende overgangsforanstaltninger, der indebærer en midlertidig fritagelse fra at anvende direktivet:

¹ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

- "1. Medlemsstater, i hvilke forpligtelser eller driftsgarantier, som er givet inden dette direktivs ikrafttræden, ikke vil kunne opfyldes på grund af bestemmelserne i dette direktiv, kan anmode om en overgangsordning, som kan indrømmes dem af Kommissionen under hensyn til blandt andet det berørte systems størrelse, systemets sammenkoblingsgrad og den berørte elektricitetsindustri struktur. Kommissionen underretter under iagttagelse af kravet om fortrolighed medlemsstaterne om sådanne anmodninger, inden den træffer afgørelse. Afgørelsen offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.*
- 2. Overgangsordningen skal være tidsbegrænset og skal være kædet sammen med gyldighedsperioden for de pågældende forpligtelser og garantier, jf. stk. 1. Overgangsordningen kan omfatte undtagelser fra kapitel IV, VI og VII i dette direktiv. Anmodninger om en overgangsordning skal indgives til Kommissionen senest et år efter dette direktivs ikrafttræden".*

De fleste medlemsstater har ønsket at anvende bestemmelserne i direktivets artikel 24 og har derfor anmeldt overgangsforanstaltninger til Kommissionen. Det viser sig, at de anmeldte foranstaltninger i flere medlemsstater ikke falder ind under anvendelsesområdet for artikel 24².

På drøftelsernes nuværende stadi finder Kommissionen, at de beslutninger, den træffer efter direktivets artikel 24, kun kan bevilge en overgangsordning, i det omfang Kommissionen på forhånd har konstateret, at de foranstaltninger, som medlemsstaterne anmelder inden for rammerne af denne artikel, er uforenelige med direktivets bestemmelser i kapitel IV, V, VI og VII. Artikel 24 giver udelukkende Kommissionen mulighed for at indrømme undtagelser fra bestemmelserne i disse kapitler i direktivet.

Et afgiftssystem, der forvaltes af en fond og som en medlemsstat har indført for at kompensere for omkostninger i forbindelse med forpligtelser eller garantier, som ikke vil kunne opfyldes på grund af anvendelsen af direktiv 96/92/EF, er følgelig ikke en foranstaltning, som Kommissionen kan beslutte en overgangsordning for efter direktivets artikel 24, idet en sådan foranstaltning ikke nødvendiggør en undtagelse fra de nævnte kapitler i direktivet. Den pågældende foranstaltning kan derimod være statsstøtte, der falder ind under traktatens artikel 87 og 88 og tilsvarende bestemmelser i EKSF-traktaten og Euratom-traktaten.

Formålet med denne meddelelse er at vise, hvordan Kommissionen agter at anvende traktatens regler på statsstøtteområdet for så vidt angår støtteforanstaltninger, der tager sigte på at kompensere for omkostninger i forbindelse med forpligtelser eller garantier, som ikke vil kunne opfyldes på grund af direktiv 96/92/EF. Det vedrører ikke de kompensationer, der ikke kan betragtes som statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Navnlig finder denne meddelelse ikke anvendelse på de ordninger, der efter retspraksis på grundlag af De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 13. marts 2001 i sag C-379/98 PreussenElektra AG³ ikke vil kunne betragtes som statsstøtte i betydningen i traktatens artikel 87, stk. 1.

² Se især Kommissionens beslutninger 1999/791/EF, 1999/792/EF, 1999/795/EF, 1999/796/EF, 1999/797/EF og 1999/798/EF vedrørende henholdsvis Det Forenede Kongerige, Frankrig, Østrig, Nederlandene, Spanien og Danmark (EFT L 319 af 11.12.1999).

³ Endnu ikke offentliggjort.

3. DEFINITION AF STØTTEBERETTIGEDE STRANDEDE OMKOSTNINGER

De omhandlede forpligtelser eller driftsgarantier benævnes sædvanligvis "strandede omkostninger" (stranded costs). De kan i realiteten antage forskellige former: langfristet købekontrakt, investeringer foretaget med direkte eller indirekte garanti for salg, investeringer ud over den almindelige aktivitet osv. For at der kan være tale om støtteberettigede strandede omkostninger, som kan godkendes af Kommissionen, skal de pågældende forpligtelser eller garantier opfylde følgende kriterier:

- 3.1. De "forpligtelser eller driftsgarantier", der kan medføre strandede omkostninger, skal kunne henføres til før den 19. februar 1997, hvor direktiv 96/92/EF trådte i kraft.
- 3.2. Forpligtelsernes eller garantiernes eksistens og gyldighed skal fastlægges under hensyntagen til de retslige og kontraktlige bestemmelser, som de er en følge af, og det regelsæt, som de indgik i, da de blev givet.
- 3.3. Der skal være en risiko for, at disse forpligtelser eller driftsgarantier ikke kan opfyldes på grund af bestemmelserne i direktiv 96/92/EF. For at kunne betragtes som en strandet omkostning, skal en forpligtelse eller garanti derfor blive uøkonomisk som følge af direktivets virkninger og medføre en mærkbar belastning af den pågældende virksomheds konkurrencedygtighed. Dette skal bl.a. medføre, at den pågældende virksomhed foretager regnskabsmæssige posteringer (f.eks. hensættelser), der afspejler den forudseelige virkning af disse garantier eller forpligtelser.

Den vigtigste begrundelse for, at disse forpligtelser eller garantier anses for at opfylde kravene i foregående afsnit, er derfor, at de uden støtte eller overgangsforanstaltninger kan bringe de berørte virksomheders levedygtighed i fare.

Virkningen af de pågældende forpligtelser eller garantier på virksomhedernes konkurrenceevne eller levedygtighed skal vurderes på koncernniveau. For at forpligtelserne eller garantiene kan udgøre strandede omkostninger, skal der kunne fastlægges en årsags-/virkningssammenhæng mellem ikrafttrædelsen af direktiv 96/92/EF og de vanskeligheder, som virksomhederne har med at opfylde forpligtelserne eller garantiene eller med at sikre, at de overholdes. For at fastslå, om der foreligger en sådan årsags-/virkningssammenhæng, skal Kommissionen især se på faldet i elpriserne eller de berørte virksomheders tab af markedsandele. De forpligtelser eller garantier, der uafhængigt af direktivets ikrafttræden ikke kunne opfyldes, udgør ikke strandede omkostninger.

- 3.4. Disse forpligtelser eller garantier skal være uigenkaldelige. Hvis en virksomhed har mulighed for mod betaling at ophæve eller ændre forpligtelserne eller garantiene, skal der tages hensyn til dette ved beregningen af de støtteberettigede strandede omkostninger
- 3.5. Forpligtelser eller garantier mellem virksomheder, der tilhører samme koncern, kan principielt ikke udgøre strandede omkostninger.
- 3.6. Strandede omkostninger er økonomiske omkostninger, der skal svare til de faktiske beløb, der er investeret, betalt eller som skal betales til opfyldelse af forpligtelserne eller garantiene. Skønsmæssigt fastsatte tal kan altså principielt

ikke accepteres, medmindre det kan bevises, at de svarer til de økonomiske realiteter.

- 3.7. De strandede omkostninger skal være nettoomkostninger med fradrag af eventuelle indtægter, fortjenester, overskud eller realisationsgevinster i forbindelse med de forpligtelser eller garantier, som de er et resultat af.
- 3.8. De strandede omkostninger skal vurderes med fradrag af allerede udbetalt eller kommende støtte til de aktiver, de vedrører. Specielt skal værdien af offentlig støtte til en investering i forbindelse med en forpligtelse eller en driftsgaranti fratrækkes de eventuelle strandede omkostninger ved forpligtelsen eller garantien.
- 3.9. Hvis de strandede omkostninger er et resultat af forpligtelser eller garantier, som er vanskelige at opfylde på grund af direktiv 96/92/EF, skal der ved beregningen af de støtteberettigede strandede omkostninger tages hensyn til, hvorledes den økonomiske og konkurrencemæssige situation på det nationale elmarked og Fællesskabets elmarked udvikler sig i den kommende tid. Især når forpligtelser eller garantier kan forventes at udgøre strandede omkostninger på grund af et forudseeligt fald i elpriserne, skal beregningen af disse strandede omkostninger baseres på den konstaterede udvikling i elpriserne.
- 3.10. De omkostninger, der er afskrevet inden gennemførelsen i national ret af direktiv 96/92/EF, kan ikke behandles som strandede omkostninger. Dog kan hensættelser eller afskrivninger på aktiver, der udtrykkeligt er foretaget på den pågældende virksomheds balance af hensyn til de forudseelige virkninger af direktivet, betragtes som strandede omkostninger.
- 3.11. De støtteberettigede strandede omkostninger må ikke overskride det minimum, der er nødvendigt, for at de pågældende virksomheder fortsat kan opfylde eller sikre overholdelse af de forpligtelser eller garantier, som der er tvivl om som følge af direktiv 96/92/EF⁴. De strandede omkostninger skal derfor beregnes under hensyntagen til den mest økonomiske løsning (uden støtte) set fra de pågældende virksomheders side. Dette kan bl.a. ske ved at opgive de forpligtelser eller garantier, der skaber strandede omkostninger, eller ved at afhænde alle eller en del af de aktiver, som medfører strandede omkostninger, såfremt dette ikke strider mod principperne bag disse forpligtelser eller garantier.
- 3.12. Omkostninger, som visse virksomheder skal afholde ud over den tidshorizont, der er anført artikel 26 i direktiv 96/92/EF (18. februar 2006), kan principielt ikke betragtes som støtteberettigede strandede omkostninger inden for rammerne af den nuværende metode⁵. Om nødvendigt kan Kommissionen imidlertid til sin tid tage hensyn til disse forpligtelser eller garantier og i givet fald vælge at betragte

⁴ I forbindelse med en langfristet købe- eller salgskontrakt skal de strandede omkostninger altså beregnes ved hjælp af en sammenligning med de vilkår, på hvilke virksomheden på et liberaliseret marked normalt, alt andet lige, ville kunne sælge eller købe det omhandlede produkt.

⁵ Investeringer, der på grund af liberaliseringen af det indre elmarked ikke kan tjene sig selv ind eller bliver uøkonomiske, kan dog principielt betragtes som strandede omkostninger ifølge den nuværende metode, selv om de strækker sig ud over 2006. Under alle omstændigheder kan forpligtelser eller garantier, der fortsat skal opfyldes efter 18.2.2006, godkendes som strandede omkostninger efter den nuværende metode, hvis det kan godtgøres, at det sker for at undgå større farer i forbindelse med miljøbeskyttelse, personlig sikkerhed, beskyttelse af medarbejderne og elektricitetsnettets sikkerhed.

dem som støtteberettigede strandede omkostninger som led i den efterfølgende fase af liberaliseringen af det fælles elmarked.

For så vidt angår medlemsstater, der liberaliserer deres marked tidligere, end direktivet foreskriver, kan Kommissionen godkende, at omkostninger, der afholdes af visse virksomheder uden for tidsfristen i artikel 26 i direktiv 96/92/EF, betragtes som støtteberettigede strandede omkostninger inden for den nuværende metode, hvis disse omkostninger skyldes forpligtelser eller garantier, der opfylder kriterierne i punkt 3.1 til 3.12, og hvis de er begrænset til en periode, der ikke strækker sig ud over 31. december 2010.

4. STRANDEDE OMKOSTNINGER OG STATSSTØTTE

Ifølge det almindelige princip, som fastslås i traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte forbudt. Artikel 87, stk. 2 og 3, fastsætter imidlertid visse muligheder for undtagelse fra denne almindelige regel. Desuden gælder det ifølge traktatens artikel 86, stk. 2, at virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Under alle omstændigheder må udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

Statsstøtte, der betragtes som støtteberettigede strandede omkostninger som defineret i denne meddelelse, tager sigte på at lette overgangen for elselskaberne til et konkurrencebetonet elmarked. Kommissionen kan indtage en positiv holdning til en sådan støtte, i det omfang forvriddningen af konkurrencen opvejes af støttens bidrag til at realisere et fællesskabsmål, som ikke ville kunne nås ved hjælp af markeds kræfterne. Den forvriddning af konkurrencen, der følger af den støtte, der udbetales for at lette overgangen for elselskaber fra et mere eller mindre lukket marked til et delvis liberaliseret marked, strider ikke nødvendigvis mod den fælles interesse, hvis den er begrænset i tid og i sine virkninger, for liberaliseringen af elmarkedet er i fællesmarkedets almindelige interesse, jf. traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra t), og bidrager til at virkeliggøre det indre marked. Desuden mener Kommissionen, at den støtte, elselskaberne har fået til strandede omkostninger, gør det muligt for dem at mindske risiciene ved deres tidligere indgående forpligtelser eller foretagne investeringer og at den derfor kan tilskynde dem til at opretholde deres investeringer på langt sigt. Endelig kunne manglende kompensation for strandede omkostninger øge faren for, at de involverede selskaber lader deres bundne kunder bære de samlede omkostninger for deres økonomiske forpligtelser eller garantier.

Desuden kan støtte, der tager sigte på at kompensere for strandede omkostninger i elsektoren, yderligere begrundes i forhold til andre liberaliserede sektorer ved, at liberaliseringen af elmarkedet hverken er blevet ledsaget af hurtigere tekniske fremskridt eller af en efterspørgselsstigning, og ved, at det af hensyn til miljøbeskyttelsen, forsyningssikkerheden og Fællesskabets økonomi er usandsynligt, at staten vil vente med gribe ind, til virksomhederne i sektoren kommer i vanskeligheder.

Således mener Kommissionen, at støtte, der tager sigte på at kompensere for strandede omkostninger, i princippet kan omfattes af undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den fremmer udviklingen af visse erhvervsgrøene uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Uden at det berører gyldigheden af de særlige bestemmelser i EKSF- og Euratom-traktaterne og i Kommissionens meddelelser vedrørende statsstøtte, herunder rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁶, kan Kommissionen i princippet godkende, at støtte til kompensation for støtteberettigede strandede omkostninger, som opfylder følgende kriterier, er forenelig med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c):

- 4.1. Støtten skal kompensere for klart bestemte og påpegede støtteberettigede strandede omkostninger. Støtten må under ingen omstændigheder overstige de støtteberettigede strandede omkostninger.
- 4.2. Reglerne for udbetaling af støtte skal give mulighed for at tage hensyn til den faktiske fremtidige udvikling i konkurrencen. Denne udvikling kan bl.a. måles ved hjælp af kvantificerbare faktorer (priser, markedsandele, andre relevante faktorer som angivet af medlemsstaten). Da udviklingen i konkurrencevilkårene direkte påvirker størrelsen af de støtteberettigede strandede omkostninger, vil det udbetalte støttebeløb nødvendigvis afhænge af udviklingen i den faktiske konkurrence, og ved beregningen af den støtte, der med tiden udbetales, skal der tages hensyn til udviklingen i de faktorer, der er relevante for at måle den grad af konkurrence, der er opnået.
- 4.3. Medlemsstaterne skal forpligte sig til at forelægge Kommissionen en årlig rapport, der specielt beskriver udviklingen i konkurrencesituationen på deres nationale elmarkeder med særlig angivelse af de variationer, der observeres i de relevante kvantificerbare faktorer. I denne årlige rapport skal der gives en detaljeret beskrivelse af, hvordan de strandede omkostninger er blevet beregnet for det pågældende år, ligesom de udbetalte støttebeløb skal præciseres.
- 4.4. Det vil indgå som en positiv faktor i Kommissionens bedømmelse, hvis den støtte, der skal kompensere for strandede omkostninger, er degressiv. En sådan degression giver i realiteten det pågældende selskab mulighed for hurtigere at tilpasse sig til et liberaliseret elmarked⁷.
- 4.5. Det maksimale støttebeløb, som kan udbetales til en virksomhed som kompensation for strandede omkostninger, skal angives på forhånd. Beløbet skal tage hensyn til virksomhedens mulige produktivtetsgevinster.

På tilsvarende måde skal de nærmere bestemmelser for beregning og finansiering af den støtte, der tager sigte på at kompensere for de strandede omkostninger, samt den maksimale periode, i hvilken denne støtte kan udbetales, klart specificeres på forhånd. Anmeldelsen af sådan støtte skal især specificere, hvordan udregningen af de strandede omkostninger tager højde for udviklingen i de forskellige faktorer i punkt 4.2.

- 4.6. For at undgå kumulering af støtte skal medlemsstaterne på forhånd forpligte sig til, at de ikke vil udbetale rednings- og omstrukturingsstøtte til virksomheder, der får støtte til strandede omkostninger. Kommissionen mener ikke, at kompensation for strandede omkostninger i forbindelse med investeringer i

⁶ EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

⁷ Udbetalingen af støtte skal derimod ikke nødvendigvis være degressiv. Støtten vil blive betragtet som degressiv, når den del af den støtte, der indrømmes årligt, med tiden falder i forhold til de strandede omkostninger, der skal kompenseres for.

aktiver, der på sigt ikke er levedygtige, vil lette elsektorens overgang til et liberaliseret marked, og de kan derfor ikke omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Kommissionen udtrykker imidlertid de stærkeste forbehold for så vidt angår støtte til at kompensere for strandede omkostninger, der ikke opfylder ovenstående kriterier, eller som kan skabe konkurrenceforvridninger, der er i strid med den fælles interesse, af følgende grunde:

- 4.7. Støtten er ikke knyttet til støtteberettigede strandede omkostninger, der er i overensstemmelse med ovenstående definition, eller er ikke knyttet til klart bestemte og påpegede strandede omkostninger eller overstiger beløbet for de støtteberettigede strandede omkostninger.
- 4.8. Støtten har til formål at opretholde alle indtægter eller en del af de indtægter, som virksomheden havde, inden direktiv 96/92/EF trådte i kraft, uden at de støtteberettigede strandede omkostninger, som kunne være en følge af indførelsen af konkurrence på markedet, tages i betragtning.
- 4.9. Støtten skal ikke tilpasses, så der på korrekt vis tages hensyn til forskellene mellem de økonomiske beregninger og markedshypoteser, der oprindeligt blev lagt til grund for at anslå de strandede omkostninger og deres faktiske udvikling med tiden.

5. METODE TIL FINANSIERING AF STØTTE TIL AT KOMPENSERE FOR STRANDEDE OMKOSTNINGER

Medlemsstaterne kan frit vælge, hvorledes de vil finansiere støtten til at kompensere for strandede omkostninger. Når Kommissionen skal godkende denne støtte, vil den dog undersøge, om finansieringsmekanismen ikke har virkninger, der strider imod målsætningerne i direktiv 96/92/EF eller mod den fælles interesse. Den fælles interesse omfatter især forbrugerbeskyttelse, fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser samt konkurrence.

Derfor må finansieringsmekanismen ikke gøre det vanskeligere for virksomheder, der opererer uden for disse markeder, eller for nye markedsdeltagere at få adgang til bestemte nationale eller regionale markeder. Specielt må støtte til strandede omkostninger ikke finansieres af afgifter på elektricitet, der udveksles mellem medlemsstaterne, eller af afgifter, der begrundes med afstanden mellem producent og forbruger⁸.

Kommissionen vil tillige påse, at mekanismerne til at finansiere støtte, der tjener til at kompensere for strandede omkostninger, medfører, at støtteberettigede og ikke-støtteberettigede forbrugere behandles lige. Derfor skal der i den årlige rapport, som er nævnt i punkt 4.3, redegøres for, hvorledes finansieringen af støtten til dækning af de strandede omkostninger er fordelt mellem støtteberettigede og ikke-støtteberettigede forbrugere. Hvis ikke-støtteberettigede forbrugere bidrager til finansieringen af støtten til strandede omkostninger via taksten for den el, de køber, skal dette klart specificeres. Den andel, som hver af disse forbrugergrupper (støtteberettigede eller ikke-støtteberettigede)

⁸ Det berører ikke de kompetente myndigheders mulighed for i overensstemmelse med traktatens bestemmelser at fastsætte taksten for adgang til elnettet, som kan være afhængig af sådanne afstande.

skal betale, må ikke overstige den andel af de strandede omkostninger, der skal kompenseres, som svarer til disse forbrugeres markedsandel.

Hvis de private virksomheder selv opkræver midlerne til finansiering af støtte-mekanismerne for strandede omkostninger, skal disse midler forvaltes klart adskilt fra virksomhedernes øvrige midler. Opkrævningen må ikke være til særlig fordel for de virksomheder, som foretager den.

6. ANDRE BEDØMMELSESAKTORER

I sin vurdering af statsstøtte til dækning af strandede omkostninger vil Kommissionen specielt tage hensyn til det relevante nets størrelse, dets sammenkoblingsgrad og elsektorens struktur. Støtte til et lille net, der kun i beskedent omfang er sammenkoblet med resten af Fællesskabet, vil være mindre tilbøjelig til at skabe betydelige konkurrenceforvridninger.

Denne metode for strandede omkostninger berører ikke gyldigheden af retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte⁹ i de regioner, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra a). Ifølge traktatens artikel 86, stk. 2, kan disse regler fraviges, når anvendelsen af statsstøttereglerne på strandede omkostninger retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, dog under forudsætning af, at udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

De regler, som følger af denne metode for statsstøtte, der skal kompensere for strandede omkostninger, der skyldes direktiv 96/92/EF, berører ikke de pågældende virksomheders offentlige eller private ejendomsret.

⁹ EFT C 74 af 10.3.98, s. 9.